

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 395/2020

30.09.2020. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ... и Центра за маркетинг и информационе технологије Цмит против тужене ББ и Агенције БГ Еком ДОО, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Другог основног суда у Београду, у седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари за сада, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Други основни суд у Београду.

Образложење

Тужбу у овој правној ствари поднета је 10.04.2019. године. У тужби је као тужила означена АА из ... а као тужени ББ из ... - Агенција БГ Еком ДОО. Предмет спора је накнада штете. Према садржини провобитно постављеног тужбеног захтева произлази да је тужила АА из ... захтев за накнду штете усмерила према туженој ББ из ... . У даљем току поступка, поднеском од 17.06.2019. године, којим је одговорено на наводе из одговора на тужбу, у означању тужиоца (АА) додат је и Центар за маркетинг и информационе технологије Београд. Након тога тужила АА из ... је предала поднесак насловљен као прецизирани тужбени из чије садржине произлази захтев на обавезивање тужене ББ из ... да тужиоцима АА из ... и Центру за маркетинг и информационе технологије Београд плати 1.150.000,00 динара са законском затезном каматом од дана доношења првостепене пресуде до исплате, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка који гласи на обавезивање тужене АА из ... и Агенције БГ Еком ДОО Београд да тужиоцима АА из ... и Центар за маркетинг и информационе технологије Београд накнади све парничне трошкове. Други основни суд у Београду се решењем од 11.12.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и предмет доставио Привредном суду у Београду као стварно надлежном.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, па је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08 ... 113/17) и члана 22. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14) Врховни касациони суд је

нашао да је за поступање у овом предмету за сада стварно надлежан Други основни суд у Београду.

Наиме, чланом 205. став 1. ЗПП прописано је да више лица могу једном тужбом да туже односно да буду тужени (супарничари), ако су у погледу предмета спора у правној заједници или ако је њихово право односно обавеза проистиче из истог чињеничног и правног основа (тачка 1). Ако су предмет спора захтеви односно обавезе исте врсте које се заснивају на битно истоврсном чињеничном и правном основу и ако постоје стварна и месна надлежност истог суда за сваки захтев и за сваког туженог (тачка 2) и ако је то законом прописано (тачка 3), док је ставом 2. истог члана прописано да до закључења главне расправе може под условом из става 1. овог члана уз тужиоца да приступи нови тужилац или тужба може да буде проширена на новог туженог са његовим пристанком.

Чланом 25. став 5. тачка 1. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Чланом 22. став 2. истог закона предвиђено је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједина од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Према наведеној законској одредби (члан 25. став 1. тачка 1. закона), привредни судови су стварно надлежни да суде у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација, односно између привредних субјеката, без обзира на правну природу спора, што значи да када се ради о привредним субјектима за стварну надлежност привредног суда довољно је да је испуњен субјективни критеријум. Тек уколико се ради о спору између привредних субјеката и других правних лица за стварну надлежност привредног суда неопходно је да је испуњен и објективни критеријум, односно да се ради о спору између ових лица насталом у обављању привредне делатности. У споровима у коме су обе странке друга правна лица за суђење је стварно надлежан суд опште надлежности, без обзира на правну природу спора.

Имајући у виду наведено, у овој фази поступка полазећи од садржине постављеног тужбеног захтева поуздано се може закључити једино да се ради о спору ради накнаде штете између, с једне стране, тужилаца – физичког и правног лица (привредног субјекта), и с друге стране, тужене као физичког лица, због чега се по налажењу Врховног касационог суда не ради о лицима из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

У односу на тужену Агенцију БГ Еком ДОО Београд, као правног лица које има статус привредног субјекта, страначка улога у спорном материјалноправном односу која је предмет овог спора не може са сигурношћу оценити у овој фази поступка будући да и поред означања овог туженог у тужби као странке у поступку, постављен захтев у односу на ту тужену односи се само на обавезивање исплате накнаде трошкова поступка као споредног потраживања, то сагласно наведеном на страни туженог за сада постоји само физичко лице.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова Врховни касациони суд налази да је за суђење у овој правној ствари, с обзиром на указане околности конкретног случаја и фазе у којој се поступак налази, за сада стварно надлежан Други основни суд у Београду.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић